

Arrest

nr. 203 835 van 16 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. LEMMENS
Everselkiezel 38
3550 HEUSDEN-ZOLDER

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. LEMMENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Amla, gelegen in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar. U bent Pashaie van origine. U verklaart ongeletterd te zijn en tot uw twaalfde naar school te zijn geweest. Ook zorgde u voor uw koe. U bent ongehuwd en u verklaarde bij uw aankomst in België minderjarig te zijn.

Uw oudere broer werkte gedurende anderhalf jaar als tolk op de Amerikaanse basis van Shinwar. Zijn contract kwam er in mei 2013 ten einde, waarna hij aan de slag kon bij het Afghaanse Nationale leger

(ANA). Na zijn opleiding in Kabul startte hij in Kunar, waar hij als soldaat instond voor het bewaken van het districtshuis en de veiligheidsposten. Op een dag ontvingen jullie in Amla een brief van de taliban waarin stond dat uw broer zijn werk diende te stoppen, want dat anders u en uw familie zouden worden gedood. Uw broer weigerde gehoor te geven aan deze brief en kwam twee maanden later op bezoek in Amla. Toen hij op het punt stond om opnieuw naar Kunar te vertrekken, verdween hij plots. Een maand na zijn verdwijning, in de maand saratan Afghaanse kalender (AK), juli, Gregoriaanse kalender (GK), ontving u een tweede dreigbrief, waarin de taliban bevestigde dat ze uw broer hadden meegenomen, en waarin beschreven stond dat u hetzelfde lot te wachten stond. Zes maanden later werd u persoonlijk aangevallen door de taliban. U slaagde erin om te ontsnappen, maar uw vriend, die u vergezelde, werd meegenomen door de taliban voor ondervraging. U bent nooit te weten gekomen welke vragen de taliban over u heeft gesteld aan uw vriend, maar op dat moment besloten uw oom en uw neef dat uw veiligheid in Afghanistan niet langer gegarandeerd was. Drie dagen later bent u uit Afghanistan vertrokken.

U bent na een tocht van 40 dagen aangekomen in België op 7 december 2015 en u vroeg asiel aan op 17 december 2015.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban.

Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), de taskara van uw oudere broer, twee dreigbrieven van de taliban, drie documenten die betrekking hebben op de job van uw broer voor het Amerikaanse leger, een foto van het verlovingsfeest van uw broer en een foto van uw broer met een geweer in zijn handen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 31 maart 2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 15 maart 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de

Programmawet van 27 december 2004, die aantoont dat u op 28 januari 2016 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij **26,7 jaar** met een standaarddeviatie van 2,3 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 13 december 2015 verklaarde minderjarig te zijn, op uw gehoor voor het CGVS op 31 maart 2017 opnieuw beweert een leeftijd te hebben van 18 jaar (gehoorverslag CGVS, dd. 31 maart 2017, p. 3) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 16 jaar op 2 saratan 1393 AK (23 juni 2014 GK, stuk 1), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Er kan bijgevolg ook weinig waarde worden gehecht aan uw andere documenten, waaronder de brieven van de taliban, de legerdocumenten van uw broer, de foto's en uw broers taskara. Deze documenten tonen bovendien geen enkele broederband aan en zeggen bovendien ook niets over uw identiteit en herkomst.

Daarenboven bent u er ook niet in geslaagd om uw profiel van (on)geschoolde landbouwjongen, die zijn dagen vulde met de zorg voor zijn koe, geloofwaardig te maken.

In eerste instantie legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw scholingsgraad. Aanvankelijk beweerde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u nooit naar school bent geweest (CGVS, p. 6). Wanneer u dan geconfronteerd wordt met het feit dat deze verklaring tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u verklaarde tot de zesde graad school te hebben gelopen (Verklaring DVZ, dd. 10 mei 2016, vraag 11), beweert u plots dat u inderdaad tot uw twaalf jaar naar school bent geweest, maar dat het hier geen echte school betrof (CGVS, p. 7). U volgde les op stenen en ging vervolgens na enkele minuten opnieuw naar huis (CGVS, 6-7). Naast het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw scholingsgraad, blijkt uw kennis omtrent het onderwijs in Amla niet te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier. U beweert dat jongens in Amla vroeger niet naar school konden, aangezien er enkel een school voor de meisjes was en jongens en meisjes niet samen naar school mochten gaan, waardoor de jongens buiten les kregen (CGVS, p. 7-8). Uit objectieve informatie toegevoegd aan het dossier blijkt echter dat de jongens in Amla voor de bouw van hun eigen lokalen wel degelijk naar de meisjesschool gingen, waarbij de meisjes in de voormiddag en de jongens in de namiddag les volgden. Deze informatie weerlegt eveneens uw verklaring dat jongens voor de komst van de jongensschool eveneens in de ochtend naar school gingen (CGVS, p. 7-8). Het feit dat u als schoolgaande jongen hiervan niet op de hoogte bent, doet vermoeden dat u uw kindertijd niet in Amla heeft doorgebracht. Het is bovendien opmerkelijk dat u wel op de hoogte bent van de bouw van de jongensschool in Amla, en dat u zelfs weet dat een Duitse organisatie voor de financiering heeft gezorgd, maar dat u vervolgens niet op de hoogte bent dat ook de lokale bevolking zijn financieel steentje heeft bijgedragen (CGVS, p. 8). Nog opmerkelijker is dat u wel degelijk verschillende scholen in Dar-i-Nur kunt opsommen (CGVS, p. 10), maar dat u er niet in slaagt om correcte informatie te geven over de school waar u zelf zes jaar school zou hebben gelopen. Deze vaststelling versterkt eveneens het vermoeden dat uw kennis over onder meer de scholen in Dar-i-Nur ingestudeerd is.

Naast de vaststelling dat u weinig geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw schooltijd in Amla, heeft u het ook niet geloofwaardig gemaakt dat u een landbouwjongen bent, die zijn dagen vulde met de zorg voor zijn koe. Uw verklaringen over uw activiteiten en dagelijkse bezigheden in Amla zijn namelijk uiterst oppervlakkig en beperkt waardoor deze allerm minst doorleefd overkomen. Gevraagd om uw dagindelingen in Amla te beschrijven komt u niet verder dan dat u 's morgens naar de moskee ging, nadien ging spelen en dan voer voor de koe bracht (CGVS, p. 8). U benadrukt niets meer te hebben gedaan, tenzij af en toe uw oom op het veld helpen tijdens het aanplanten van de uien bijvoorbeeld en het oogsten van de uien en de aardappelen. Maar veel deed u eigenlijk niet, benadrukt u (CGVS, p. 8-9). Gezien uw daadwerkelijke leeftijd veel hoger ligt dan de door u opgegeven leeftijd mag worden verwacht dat u in realiteit heel wat meer activiteiten en zeker ook werkzaamheden moet hebben gehad in Afghanistan. In de overlevingscultuur die Afghanistan zo kenmerkt is het weinig geloofwaardig dat een volwassen jongeman in een landbouwomgeving zijn dagen vulde met de moskee

te bezoeken, een beetje te spelen, veevoeder te brengen voor de koe en de oom sporadisch wat te helpen op het land (CGVS, p. 8-9). U slaagt er bovendien niet in om op een doorleefde manier te vertellen over de zorg van deze koe, uw enige echte dagactiviteit. Uitgenodigd uitgebreid te vertellen over de zorgen die een koe vergde, kunt u enkel kwijt dat u veevoeder en water bracht, in sergune voorzag en de koe 's avonds binnen bracht (CGVS, p. 10).

Nog opmerkelijker is dat ook uw kennis over uw landbouwactiviteiten in Dar-i-Nur weinig coherent en vaak ook foutief zijn ten opzichte van de objectieve info in het dossier. Zo beweert u aanvankelijk dat aardappelen samen met maïs op het veld staan (CGVS, p. 5), maar wanneer gevraagd wordt naar de zaai- en oogsttijden van maïs en aardappelen, geeft u totaal andere maanden weer. Zo corrigeert u zichzelf en beweert u dat de aardappelen worden geteeld in agrab AK, november GK, en geoogst in jawza AK, juni GK (CGVS, p. 6). U had zichzelf herstelt, verklaart u, omdat u zich vergist had tussen uien en aardappelen. Uien worden in Amla namelijk volgens u geteeld van hout AK, maart GK tot saratan AK, juli GK. De vaststelling dat u verschillende pogingen dient te ondernemen om de aardappelteelt op uw eigen landbouwwelden weer te geven, toont aan dat deze kennis niet doorleefd is en eerder ingestudeerde overkomt. Bovendien stroken de door u gegeven teeltmaanden niet met de objectieve informatie toegevoegd aan het dossier. Aardappelen worden in februari geplant, om ze te oogsten in april of mei en uien worden dan weer pas in september gezaaid om ze te oogsten in maart/april. Van een volwassen jongeman die beweert zelf meegeholpen te hebben bij de teelt van ui en de oogst van aardappelen (CGVS, p. 8), mag verwacht worden dat die over de teelt van deze gewassen correcte verklaringen kan afleggen, hetgeen niet het geval blijkt te zijn.

De vaststelling dat u de oogst- en zaaitijden ingestudeerd heeft komt ook tot uiting wanneer wordt gevraagd welke gewassen op de velden stonden toen u het land verliet. Hoewel u correct de zaai- en oogsttijden weet weer te geven van tarwe en maïs (CGVS, p. 5-6), slaat u aan het twijfelen op de vraag wat er precies op het veld stond bij uw vertrek uit Afghanistan. Zo beweert u in eerste instantie dat u in jawza AK, juni GK, bent vertrokken, op het moment dat het de oogsttijd van tarwe was (CGVS, p. 16). U corrigeert zichzelf echter onmiddellijk, en zegt dat het toch niet in jawza was dat u bent vertrokken, aangezien het koud was, maar dat het jaddi AK, januari GK was. De tarwe stond nog op het veld bij uw vertrek (CGVS, p. 16). Het is opvallend dat u met maanden verschil twijfelt op de vraag wanneer u vertrokken bent uit uw thuisland, en dit op basis van de landbouwtijden. Nog merkwaardiger is het dat deze beide door u gegeven vertrekmomenten tegenstrijdig zijn met uw eerdere gegeven vertrekdatum op de DVZ. U verklaarde bij de DVZ immers dat u veertig dagen voor uw aankomst in België bent vertrokken uit Afghanistan (Verklaring DVZ, vraag 31), wat wil zeggen dat u zou vertrokken zijn uit Afghanistan eind oktober. U beweert immers op 7 december te zijn aangekomen in België. Het feit dat u enerzijds januari en anderzijds juni aangeeft als moment van vertrek uit uw geboortedorp, maar eerder ook deed uitschijnen dat u in oktober was vertrokken, doet vragen reizen over uw beweerde herkomst uit Dar-i-Nur, maar ook over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het algemeen.

Uw ongeloofwaardige verklaringen over uw leeftijd, scholing én landbouwactiviteiten ondermijnen sterk het door u aangenomen profiel en identiteit. Hierdoor wordt ook uw bewering afkomstig te zijn uit het rurale Amla sterk geschaad.

Deze vaststelling wordt verder onderbouwd doordat uw geografische kennis over de omgeving waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht uiterst beperkt is. U heeft immers nog nooit gehoord van het dorp Shenari (CGVS, p. 13), een dorp in de directe omgeving van Amla en ook van de dorpen Atawor en Puri Kalay (CGVS, p. 15) hoort u blijkbaar voor het eerst. Deze twee dorpen situeren zich volgens de geografische kaart toegevoegd aan het administratief dossier beiden op minder dan 5 kilometer van uw geboortedorp, echter wel net over de grens met het district Kuzkunar, een district grenzend aan Dar-i-Nur. Het feit dat u wel de dorpen kent die in het noorden van uw district liggen, maar niet op de hoogte bent van dorpen in uw omgeving die net over de districtsgrens gesitueerd zijn, toont aan dat uw geografische kennis blijkbaar ophoudt aan de grens en geeft blijk van een sterk ingestudeerd karakter. Van een volwassen man die heel zijn leven in dezelfde regio heeft gewoond, mag verwacht worden dat die de directe omgeving kent, los van de administratieve grenzen.

Vervolgens blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de recentste maatschappelijke en politieke ontwikkelingen in uw regio van herkomst, waardoor uw geloofwaardigheid over uw herkomst verder wordt ondermijnd.

U blijkt namelijk niet te weten dat mensen Dar-i-Noor ooit verlaten hebben om in het buitenland te gaan wonen, of dat Pashaies de voorbije jaren massaal zijn teruggekeerd uit andere oorden (CGVS, p.

4). Het is voor iemand die zijn hele leven in Amla heeft gewoond weinig waarschijnlijk dat u niet op de hoogte bent van deze migratiebewegingen. Het CGVS beschikt immers over informatie waaruit blijkt dat in het jaar van uw vertrek uit Afghanistan verschillende families, teruggekeerd uit Pakistan, zijn opgevangen in Amla. Indien u daadwerkelijk in Amla zou gewoond hebben tot uw beweerde vertrek eind 2015 (Verklaring DVZ, vraag 31), dan zou u ook op de hoogte zijn van de teruggekeerde gezinnen die zich in de loop van 2015 in uw regio hebben gevestigd.

Ook over de plaats waar de inwoners van Amla hun stem konden uitbrengen tijdens de laatste verkiezingen kunt u geen correcte informatie geven. U beweert dat er kon gestemd worden in de Jamdimoskee, maar op de vraag of er ook in de school van Amla een mogelijkheid was om een stem uit te brengen, reageerde u ontkennend (CGVS, p. 14). Uit de informatie die is toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Amla wel degelijk een mogelijkheid was om in de school zelf te gaan stemmen. Evenmin slaagt u erin om doorleefde informatie te geven over overstromingen die hebben plaatsgevonden in uw regio. U heeft enkel weet van een incident waarbij een dorpsgenoot is omgekomen (CGVS, p. 9). Over andere incidenten als gevolg van het wassende water schijnt u niet op de hoogte te zijn, wat opnieuw frappant is voor een inwoner en landbouwer uit Amla. Uit onze informatie blijkt namelijk dat er zich de voorbije jaren jaarlijks incidenten hebben voorgedaan naar aanleiding van hevige regenval in uw district, die heel wat huishoudens troffen. De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte schijnt van te zijn, en slechts één voorbeeld kunt over geven, is zeer merkwaardig voor iemand die het grootste deel van zijn tijd buiten doorbracht.

Wanneer dan wordt gevraagd naar incidenten in het districtscentrum, slaagt u er opnieuw niet in enige informatie te geven. U haalt weliswaar heel algemeen de dood van een soldaat aan in de Kora regio, drie of vier jaar geleden (CGVS, p. 12), maar over een dodelijk schietincident nabij het districtscentrum kan u vreemd genoeg niets vertellen. Nochtans vond er in maart 2015, enkele maanden voor uw vertrek, een aanval tegen het districtscenter plaats, waarbij dodelijke slachtoffers vielen en ook enkele gewonden. Verwacht mag worden dat zo een incident tegen het districtshoofdkwartier snel de ronde doet in het rurale Dar-i-Nur.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel van ongeschoolde, minderjarige, landbouwerszoon en aan uw verblijf in Amla tot op het moment dat u Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 17). Deze vaststelling wordt versterkt doordat u op facebook een groot netwerk aan vrienden heeft die in Jalalabad en Kabul woonachtig zijn, wat merkwaardig is voor een jongen die nooit zijn dorp heeft verlaten en beweert geen vrienden te hebben in Jalalabad (CGVS, p.11). Geconfronteerd met deze bevindingen beweert u dat u deze mensen niet kent, maar dat u gewoon iedereen accepteert die Pashaie is (CGVS, p. 11). Naast het feit dat dit een weinig plausibele verklaring is, moet er ook opgemerkt worden dat deze zogenaamde onbekende connecties uit Jalalabad en Kabul wel actief reageren op foto's die u op uw profiel plaatst, hetgeen ons vermoeden versterkt dat u meer banden heeft met Kabul en Jalalabad dan enkel een neef die les geeft in Qalai Janan Khan, in het district Behsud (CGVS, p. 24). Bovendien is het ook opmerkelijk dat u zelf ook vlot reageert op de verschillende reacties op facebook, zowel in het Pashtou als in het Engels, wat weinig aansluit bij uw profiel van ongeschoolde plattelandsjongen (CGVS, p. 6).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dar-i-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het

ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om

aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31 maart 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en/of op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 17 & p. 30). U benadrukte echter steevast dat u heel uw leven tot aan uw vertrek in Amla heeft gewoond. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het enige middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsverplichting (artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet).

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Ter terechtzitting geeft verzoeker vooreerst te kennen dat hij een tolk Pashaï had gewild.

Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker echter dat hij het Pashtou voldoende beheerst om de problemen die tot zijn vlucht hebben geleid te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (stuk 17, verklaring betreffende procedure). Zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden hem voorgelezen in het Pashtou (stuk 16, Vragenlijst, p. 2) en bij aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verzoeker dat alles ok is wat betreft het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken en hij niets wilde wijzigen aan dit interview (stuk 6, gehoorverslag, p. 2). Bij aanvang van het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verzoeker wel dat zijn moedertaal Pashaï is en dat hij misschien moeilijkheden zal ondervinden met het Pashtou, waarbij hem gevraagd werd te signaleren indien er iets niet duidelijk is (stuk 6, gehoorverslag, p. 2). Uit het gehoorverslag blijkt echter niet dat verzoeker op enig moment problemen had om de tolk te begrijpen. Evenmin blijkt hieruit dat de tolk verzoeker niet begreep. Meer nog, verzoeker bevestigde op het einde van het gehoor zelfs dat hij de tolk goed had begrepen (stuk 6, gehoorverslag, p. 2). Ook ter terechtzitting gaf verzoeker te kennen de tolk Pashtou te begrijpen en vice versa. Verzoeker toont niet aan dat hij zich niet kan uitdrukken in het Pashtou en verduidelijkt niet op welke wijze een tolk Pashaï een ander licht zou kunnen werpen op de gedane vaststellingen.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: *"(...)Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

(...)

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 15 maart 2016 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de

Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u op 28 januari 2016 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij **26,7 jaar** met een standaarddeviatie van 2,3 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast. Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 13 december 2015 verklaarde minderjarig te zijn, op uw gehoor voor het CGVS op 31 maart 2017 opnieuw beweert een leeftijd te hebben van 18 jaar (gehoorverslag CGVS, dd. 31 maart 2017, p. 3) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 16 jaar op 2 saratan 1393 AK (23 juni 2014 GK, stuk 1), blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara. Ook het geloof in de authenticiteit van de andere door u neergelegde documenten, wordt door het voorgaande aangetast. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. Er kan bijgevolg ook weinig waarde worden gehecht aan uw andere documenten, waaronder de brieven van de taliban, de legerdocumenten van uw broer, de foto's en uw broers taskara. Deze documenten tonen bovendien geen enkele broederband aan en zeggen bovendien ook niets over uw identiteit en herkomst.

Daarenboven bent u er ook niet in geslaagd om uw profiel van (on)geschoolde landbouwjongen, die zijn dagen vulde met de zorg voor zijn koe, geloofwaardig te maken.

In eerste instantie legt u tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw scholingsgraad. Aanvankelijk beweerde u tijdens het gehoor op het CGVS dat u nooit naar school bent geweest (CGVS, p. 6). Wanneer u dan geconfronteerd wordt met het feit dat deze verklaring tegenstrijdig is met uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), waar u verklaarde tot de zesde graad school te hebben gelopen (Verklaring DVZ, dd. 10 mei 2016, vraag 11), beweert u plots dat u inderdaad tot uw twaalf jaar naar school bent geweest, maar dat het hier geen echte school betrof (CGVS, p. 7). U volgde les op stenen en ging vervolgens na enkele minuten opnieuw naar huis (CGVS, 6-7). Naast het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw scholingsgraad, blijkt uw kennis omtrent het onderwijs in Amla niet te stroken met de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd aan het administratief dossier. U beweert dat jongens in Amla vroeger niet naar school konden, aangezien er enkel een school voor de meisjes was en jongens en meisjes niet samen naar school mochten gaan, waardoor de jongens buiten les kregen (CGVS, p. 7-8). Uit objectieve informatie toegevoegd aan het dossier blijkt echter dat de jongens in Amla voor de bouw van hun eigen lokalen wel degelijk naar de meisjesschool gingen, waarbij de meisjes in de voormiddag en de jongens in de namiddag les volgden. Deze informatie weerlegt eveneens uw verklaring dat jongens voor de komst van de jongensschool eveneens in de ochtend naar school gingen (CGVS, p. 7-8). Het feit dat u als schoolgaande jongen hiervan niet op de hoogte bent, doet vermoeden dat u uw kindertijd niet in Amla heeft doorgebracht. Het is bovendien opmerkelijk dat u wel op de hoogte bent van de bouw van de jongensschool in Amla, en dat u zelfs weet dat een Duitse organisatie voor de financiering heeft gezorgd, maar dat u vervolgens niet op de hoogte bent dat ook de lokale bevolking zijn financieel steentje heeft bijgedragen (CGVS, p. 8). Nog opmerkelijker is dat u wel degelijk verschillende scholen in Dar-i-Nur kunt opsommen (CGVS, p. 10), maar dat u er niet in slaagt om correcte informatie te geven over de school waar u zelf zes jaar school zou hebben gelopen. Deze vaststelling versterkt eveneens het vermoeden dat uw kennis over onder meer de scholen in Dar-i-Nur ingestudeerd is.

Naast de vaststelling dat u weinig geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw schooltijd in Amla, heeft u het ook niet geloofwaardig gemaakt dat u een landbouwjongen bent, die zijn dagen vulde met de zorg voor zijn koe. Uw verklaringen over uw activiteiten en dagelijkse bezigheden in Amla zijn namelijk uiterst oppervlakkig en beperkt waardoor deze allerm minst doorleefd overkomen. Gevraagd om uw dagindelingen in Amla te beschrijven komt u niet verder dan dat u 's morgens naar de moskee ging, nadien ging spelen en dan voer voor de koe bracht (CGVS, p. 8). U benadrukt niets meer te hebben gedaan, tenzij af en toe uw oom op het veld helpen tijdens het aanplanten van de uien bijvoorbeeld en het oogsten van de uien en de aardappelen. Maar veel deed u eigenlijk niet, benadrukt u (CGVS, p. 8-9). Gezien uw daadwerkelijke leeftijd veel hoger ligt dan de door u opgegeven leeftijd mag worden verwacht dat u in realiteit heel wat meer activiteiten en zeker ook werkzaamheden moet hebben gehad in Afghanistan. (...) het [is] weinig geloofwaardig dat een volwassen jongeman in een landbouwomgeving zijn dagen vulde met de moskee te bezoeken, een beetje te spelen, veevoeder te

brengen voor de koe en de oom sporadisch wat te helpen op het land (CGVS, p. 8-9). U slaagt er bovendien niet in om op een doorleefde manier te vertellen over de zorg van deze koe, uw enige echte dagactiviteit. Uitgenodigd uitgebreid te vertellen over de zorgen die een koe vergde, kunt u enkel kwijt dat u veevoeder en water bracht, in sergune voorzag en de koe 's avonds binnen bracht (CGVS, p. 10).

Nog opmerkelijker is dat ook uw kennis over uw landbouwactiviteiten in Dar-i-Nur weinig coherent en vaak ook foutief zijn ten opzichte van de objectieve info in het dossier. Zo beweert u aanvankelijk dat aardappelen samen met maïs op het veld staan (CGVS, p. 5), maar wanneer gevraagd wordt naar de zaai- en oogsttijden van maïs en aardappelen, geeft u totaal andere maanden weer. Zo corrigeert u zichzelf en beweert u dat de aardappelen worden geteeld in aqrab AK, november GK, en geoogst in jawza AK, juni GK (CGVS, p. 6). U had zichzelf herstelt, verklaart u, omdat u zich vergist had tussen uien en aardappelen. Uien worden in Amla namelijk volgens u geteeld van hout AK, maart GK tot saratan AK, juli GK. De vaststelling dat u verschillende pogingen dient te ondernemen om de aardappelteelt op uw eigen landbouwwelden weer te geven, toont aan dat deze kennis niet doorleefd is en eerder ingestudeerde overkomt. Bovendien stroken de door u gegeven teeltmaanden niet met de objectieve informatie toegevoegd aan het dossier. Aardappelen worden in februari geplant, om ze te oogsten in april of mei en uien worden dan weer pas in september gezaaid om ze te oogsten in maart/april. Van een volwassen jongeman die beweert zelf meegeholpen te hebben bij de teelt van ui en de oogst van aardappelen (CGVS, p. 8), mag verwacht worden dat die over de teelt van deze gewassen correcte verklaringen kan afleggen, hetgeen niet het geval blijkt te zijn.

De vaststelling dat u de oogst- en zaaitijden ingestudeerd heeft komt ook tot uiting wanneer wordt gevraagd welke gewassen op de velden stonden toen u het land verliet. Hoewel u correct de zaai- en oogsttijden weet weer te geven van tarwe en maïs (CGVS, p. 5-6), slaat u aan het twijfelen op de vraag wat er precies op het veld stond bij uw vertrek uit Afghanistan. Zo beweert u in eerste instantie dat u in jawza AK, juni GK, bent vertrokken, op het moment dat het de oogsttijd van tarwe was (CGVS, p. 16). U corrigeert zichzelf echter onmiddellijk, en zegt dat het toch niet in jawza was dat u bent vertrokken, aangezien het koud was, maar dat het jaddi AK, januari GK was. De tarwe stond nog op het veld bij uw vertrek (CGVS, p. 16). Het is opvallend dat u met maanden verschil twijfelt op de vraag wanneer u vertrokken bent uit uw thuisland, en dit op basis van de landbouwtijden. Nog merkwaardiger is het dat deze beide door u gegeven vertrekmomenten tegenstrijdig zijn met uw eerdere gegeven vertrekdatum op de DVZ. U verklaarde bij de DVZ immers dat u veertig dagen voor uw aankomst in België bent vertrokken uit Afghanistan (Verklaring DVZ, vraag 31), wat wil zeggen dat u zou vertrokken zijn uit Afghanistan eind oktober. U beweert immers op 7 december te zijn aangekomen in België. Het feit dat u enerzijds januari en anderzijds juni aangeeft als moment van vertrek uit uw geboortedorp, maar eerder ook deed uitschijnen dat u in oktober was vertrokken, doet vragen reizen over uw beweerdde herkomst uit Dar-i-Nur, maar ook over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het algemeen.

Uw ongeloofwaardige verklaringen over uw leeftijd, scholing én landbouwactiviteiten ondermijnen sterk het door u aangenomen profiel en identiteit. Hierdoor wordt ook uw bewering afkomstig te zijn uit het rurale Amla sterk geschaad.

Deze vaststelling wordt verder onderbouwd doordat uw geografische kennis over de omgeving waar u uw hele leven zou hebben doorgebracht uiterst beperkt is. U heeft immers nog nooit gehoord van het dorp Shenari (CGVS, p. 13), een dorp in de directe omgeving van Amla en ook van de dorpen Atawor en Puri Kalay (CGVS, p. 15) hoort u blijkbaar voor het eerst. Deze twee dorpen situeren zich volgens de geografische kaart toegevoegd aan het administratief dossier beiden op minder dan 5 kilometer van uw geboortedorp, echter wel net over de grens met het district Kuzkunar, een district grenzend aan Dar-i-Nur. Het feit dat u wel de dorpen kent die in het noorden van uw district liggen, maar niet op de hoogte bent van dorpen in uw omgeving die net over de districtsgrens gesitueerd zijn, toont aan dat uw geografische kennis blijkbaar ophoudt aan de grens en geeft blijk van een sterk ingestudeerd karakter. Van een volwassen man die heel zijn leven in dezelfde regio heeft gewoond, mag verwacht worden dat die de directe omgeving kent, los van de administratieve grenzen.

Vervolgens blijkt u ook niet op de hoogte te zijn van de recentste maatschappelijke en politieke ontwikkelingen in uw regio van herkomst, waardoor uw geloofwaardigheid over uw herkomst verder wordt ondermijnd.

U blijkt namelijk niet te weten dat mensen Dar-i-Noor ooit verlaten hebben om in het buitenland te gaan wonen, of dat Pashaies de voorbije jaren massaal zijn teruggekeerd uit andere oorden (CGVS, p. 4). Het is voor iemand die zijn hele leven in Amla heeft gewoond weinig waarschijnlijk dat u niet op de

hoogte bent van deze migratiebewegingen. Het CGVS beschikt immers over informatie waaruit blijkt dat in het jaar van uw vertrek uit Afghanistan verschillende families, teruggekeerd uit Pakistan, zijn opgevangen in Amla. Indien u daadwerkelijk in Amla zou gewoond hebben tot uw beweerde vertrek eind 2015 (Verklaring DVZ, vraag 31), dan zou u ook op de hoogte zijn van de teruggekeerde gezinnen die zich in de loop van 2015 in uw regio hebben gevestigd.

(...) Evenmin slaagt u erin om doorleefde informatie te geven over overstromingen die hebben plaatsgevonden in uw regio. U heeft enkel weet van een incident waarbij een dorpsgenoot is omgekomen (CGVS, p. 9). Over andere incidenten als gevolg van het wassende water schijnt u niet op de hoogte te zijn, wat opnieuw frappant is voor een inwoner en landbouwer uit Amla. Uit onze informatie blijkt namelijk dat er zich de voorbije jaren jaarlijks incidenten hebben voorgedaan naar aanleiding van hevige regenval in uw district, die heel wat huishoudens troffen. De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte schijnt van te zijn, en slechts één voorbeeld kunt over geven, is zeer merkwaardig voor iemand die het grootste deel van zijn tijd buiten doorbracht.

Wanneer dan wordt gevraagd naar incidenten in het districtscentrum, slaagt u er opnieuw niet in enige informatie te geven. U haalt weliswaar heel algemeen de dood van een soldaat aan in de Kora regio, drie of vier jaar geleden (CGVS, p. 12), maar over een dodelijk schietincident nabij het districtscentrum kan u vreemd genoeg niets vertellen. Nochtans vond er in maart 2015, enkele maanden voor uw vertrek, een aanval tegen het districtscenter plaats, waarbij dodelijke slachtoffers vielen en ook enkele gewonden. Verwacht mag worden dat zo een incident tegen het districtshoofdkwartier snel de ronde doet in het rurale Dar-i-Nur.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat er weinig geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden profiel van ongeschoolde, minderjarige, landbouwerszoon en aan uw verblijf in Amla tot op het moment dat u Afghanistan heeft verlaten (CGVS, p. 17). Deze vaststelling wordt versterkt doordat u op facebook een groot netwerk aan vrienden heeft die in Jalalabad en Kabul woonachtig zijn, wat merkwaardig is voor een jongen die nooit zijn dorp heeft verlaten en beweert geen vrienden te hebben in Jalalabad (CGVS, p.11). Geconfronteerd met deze bevindingen beweert u dat u deze mensen niet kent, maar dat u gewoon iedereen accepteert die Pashaie is (CGVS, p. 11). Naast het feit dat dit een weinig plausibele verklaring is, moet er ook opgemerkt worden dat deze zogenaamde onbekende connecties uit Jalalabad en Kabul wel actief reageren op foto's die u op uw profiel plaatst, hetgeen ons vermoeden versterkt dat u meer banden heeft met Kabul en Jalalabad dan enkel een neef die les geeft in Qalai Janan Khan, in het district Behsud (CGVS, p. 24). Bovendien is het ook opmerkelijk dat u zelf ook vlot reageert op de verschillende reacties op facebook, (...) in het Engels, wat weinig aansluit bij uw profiel van ongeschoolde plattelandsjongen (CGVS, p. 6).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dar-i-Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dar-i-Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. (...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker stelt dat hij volhoudt achttien jaar te zijn doet hij geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker op 28 januari 2016 volgens de uitgevoerde medische tests een leeftijd had van 26,7 jaar met een standaarddeviatie van 2,3 jaar. Hieruit volgt dat verzoeker op 28 januari 2016 minstens 24 jaar was. Verzoeker geeft niet te kennen dat hij de beslissing van de Dienst Voogdij succesvol heeft betwist, waardoor moet worden aangenomen dat verzoeker op 28 januari 2016 geenszins als een minderjarige kon worden beschouwd. Waar hij thans in het verzoekschrift volhoudt achttien jaar te zijn, doet hij hier dan ook geen enkele afbreuk aan. Ook moet worden gesteld dat de Raad niet kan aannemen dat verzoeker louter voortging op wat anderen hem vertelden. Volgens verzoekers verklaringen is hij opgeroep in een rurale omgeving, waarbij niet kan worden ontkend dat de Afghaanse kalender een belangrijk gegeven is en dit voor de zaai- en oogsttijden. Het argument dat hij zijn hele leven afgegaan

is op wat anderen hem hebben verteld en nooit enige reden had om daaraan te twijfelen kan dan ook niet overtuigen. Het gaat hier immers niet over een verschil van enkele maanden, maar wel over minimum zes jaar. Het is dan ook niet ernstig te beweren dat “anderen” hem steeds een andere leeftijd hebben voorgehouden. Verzoeker verklaarde tot zijn twaalfde jaar naar school te zijn gegaan, hetgeen verzoeker aldus zes jaar geleden situeert gezien hij blijft volhouden achttien jaar te zijn. Gelet op voormelde medische test betekent dat dat verzoeker toen hij stopte met school minimum achttien jaar moet geweest zijn. Gelet op het verschil in lichaamsbouw die gepaard gaat met de leeftijd van twaalf en achttien jaar acht de Raad het niet aannemelijk dat dit iemand, met inbegrip van verzoeker, zou zijn ontgaan. Gelet op deze vaststellingen meent de Raad dan ook dat de neergelegde taskara niet authentiek kan zijn en dat verzoeker wel degelijk de Belgische asielinstanties heeft proberen te misleiden en zich bediend heeft van een vals stuk. Een dergelijke vaststelling hypothekeert dan ook meteen de bewijswaarde van de overige door verzoeker neergelegde documenten. Verzoeker ziet er immers geen graten in om gebruik te maken van valse stukken ten overstaan van de Belgische asielinstanties. Dit wordt overigens bevestigd door de algemene informatie over corruptie in het administratief dossier met betrekking tot corruptie, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is gelet op de ingeburgerde praktijk van namaak en corruptie. Verzoeker brengt ook geen enkele plausibele verklaring naar voor waaruit het authentiek karakter van de door hem neergelegde documenten dan wel zou kunnen blijken. Met betrekking tot de overige door verzoeker neergelegde documenten wordt overigens terecht opgemerkt dat deze documenten geen enkele broederband aantonen en niets zeggen over verzoekers identiteit en verblijf. Verzoeker betwist deze vaststellingen niet.

Hoe dan ook slaagt verzoeker er evenmin in aannemelijk te maken dat hij voor zijn komst naar België in het dorp Amla in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar te hebben verbleven. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

Waar verzoeker stelt dat de les op een erg informele manier werd georganiseerd waardoor hij het nooit beschouwd heeft als een echte school, verklaart hij zijn verklaringen die hij op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde niet. Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker immers tot de zesde graad naar school te zijn geweest, terwijl hij dit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in eerste instantie nog ontkende.

Waar verzoeker stelt dat de informatie die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft over de schoolwerking in Amla misschien wel onvolledig is, beperkt hij zich tot een louter hypothetische bewering zonder enige informatie bij te brengen waaruit een dergelijk bewering blijkt.

Ten aanzien van het verwijt dat geen rekening werd gehouden met correcte informatie die verzoeker wel kan geven, kan verder worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de kandidaat-vluchteling in de bestreden beslissing op te nemen. De aspecten die verzoeker wel weet, doen ook geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen. De vaststelling dat verzoeker in staat is om verschillende scholen in Dar-i-Nur op te sommen en er niet in slaagt om correcte informatie te geven over de school waar hij zelf zes jaar school zou hebben gelopen ondersteunt terecht het vermoeden dat zijn kennis over onder meer de scholen in Dar-i-Nur ingestudeerd is.

Gezien verzoekers daadwerkelijke leeftijd veel hoger ligt dan de door hem opgegeven leeftijd mag worden verwacht dat hij in realiteit heel wat meer activiteiten en zeker ook werkzaamheden moet hebben gehad in Afghanistan. De Raad acht het niet geloofwaardig dat een volwassen jongeman in een landbouwomgeving zijn dagen vulde met de moskee te bezoeken, een beetje te spelen, veevoeder te brengen voor de koe en de oom sporadisch wat te helpen op het land. In het verzoekschrift herhaalt verzoeker slechts zijn verklaringen, maar slaagt hij er niet in de voorgaande vaststellingen te verklaren of verschonen. Voor zover hij de nadruk legt op het gegeven dat hij slechts “af en toe” zijn oom hielp, doet hij niets af aan het ongeloofwaardig karakter van zijn dagelijkse activiteit. De stelling dat zijn enige werkelijke activiteit de zorg voor de koe was dat er enkel uit bestond om het dier water en voeder te

brengen, in sergune te voorzien en het 's avonds op stal zetten, is geheel ongeloofwaardig gelet op zijn leeftijd en in de geschetste Afghaanse rurale context waarin hij is opgegroeid. Als landbouwerszoon is kan het argument dat hij slechts "af en toe" zijn oom hielp niet volstaan om zijn gebrekkige kennis omtrent het landbouwersleven te vergoelijken. Van een volwassen jongeman die beweert zelf meegeholpen te hebben bij de teelt van ui en de oogst van aardappelen, mag overigens verwacht worden dat die over de teelt van deze gewassen correcte verklaringen kan afleggen, hetgeen niet het geval blijkt te zijn.

Waar verzoeker stelt dat de dorpelingen aan dorpen in hun buurt vaak alternatieve namen geven aan de dorpen en de uitspraak van de Afghaanse namen door de vraagsteller niet steeds accuraat is, beperkt hij zich opnieuw tot louter algemene beweringen. Verzoeker geeft hierbij niet te kennen op welke wijze hij zich dan zou kunnen hebben vergist tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch in welke zin de namen verkeerd zouden zijn uitgesproken. Het feit dat verzoeker wel de dorpen kent die in het noorden van zijn district liggen, maar niet op de hoogte is van dorpen in zijn omgeving die net over de districtsgrens gesitueerd zijn, toont aan dat verzoekers geografische kennis blijkbaar ophoudt aan de grens en geeft opnieuw blijk van een sterk ingestudeerd karakter. Van een volwassen man die heel zijn leven in dezelfde regio heeft gewoond, mag verwacht worden dat die de directe omgeving kent, los van de administratieve grenzen.

Waar verzoeker opnieuw verwijst naar elementen die hij wel weet, moet opnieuw worden gesteld dat de aspecten die verzoeker wel weet, geen afbreuk doen aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen. Ook moeten elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing worden opgenomen.

Ook de argumentatie dat een landbouwerszoon zich niet bezighoudt met de plaats waar men kan stemmen, bepaalde migratiestromen of een schietincident in het districtscentrum, moet worden opgemerkt dat zelfs van een persoon met een geringe opleiding en rurale omgevingsachtergrond redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Verzoeker toont niet aan dat zijn profiel als landbouwerszoon de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat verzoeker kennelijk kan volgen en hij de logica en de inhoud van de vragen correct begrijpt. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij correct kan antwoorden op eenvoudige vragen over de terugkomst van gezinnen uit Pakistan in zijn dorp, overstromingen in de regio en ingrijpende incidenten in het districtscentrum. Verzoeker toont niet aan dat hij een dermate geïsoleerd bestaan heeft geleid dat hij hier hoegenaamd geen kennis van kon hebben.

Per aanvullende nota die verzoeker ter terechtzitting neerlegt bezorgt hij de Raad twee foto's en een fotokopie van een bladzijde uit een paspoort.

De door verzoeker neergelegde foto's bieden echter geen enkel zicht op waar en wanneer ze genomen zijn en kunnen bijgevolg geen bewijs vormen voor verzoekers beweerde verblijf de laatste jaren. Wat betreft de pagina uit het paspoort moet worden opgemerkt dat het slechts een fotokopie betreft, waaraan geen bewijswaarde kan worden verleend gezien zij gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn. Bovendien betreft het een visum voor Iran. Verzoeker verschaft geen enkele toelichting op welke wijze dit zijn jarenlange verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar moet aantonen. Dit blijkt hieruit geenszins. De enige naam die leesbaar is is "W.(...)Z.(...)A.(...)", terwijl verzoeker steeds de naam "H.(...)A.(...)" heeft gehanteerd. Ook dit document is niet bij machte om verzoekers verblijf in het dorp Amla in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar aan te tonen.

2.5. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.6. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij recent afkomstig is uit het dorp Amla in het district Dar-i-Nur in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.7. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF